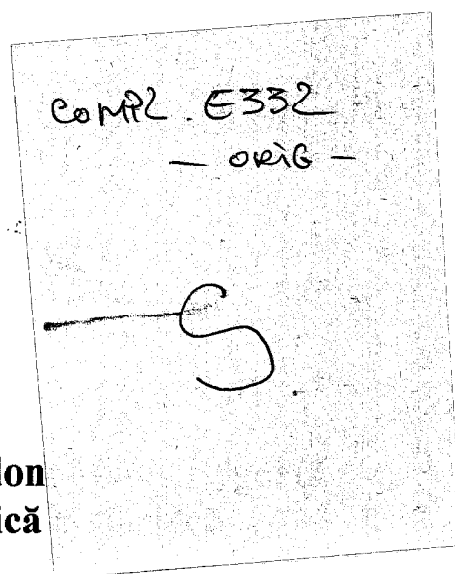

AVIZ
referitor la proiectul de Ordonanță
privind energia electrică

Analizând proiectul de Ordonanță de Urgență privind energia electrică și termică, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.193 din 23.12.1998,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul ordonanței de urgență cu următoarele observații și propuneri :

I. Observații generale

1. Proiectul de ordonanță de urgență supus analizei are ca obiect de reglementare instituirea unor dispoziții în domeniul energiei electrice și termice, motivat de faptul că actualul cadru normativ nu mai corespunde cerințelor economiei de piață.

Dispozițiile normative cuprinse în ordonanța de urgență vizează producerea, transportul, exploatarea, distribuția, furnizarea și utilizarea energiei electrice și termice, activitățile supuse autorizării, felurile și regimul acesteia, precum și sancțiuni pentru cazurile de încălcare a prevederilor sale.

2. În raport cu procedura de legiferare aleasă de Guvern, respectiv cea prevăzută de art.114 alin.(4) din Constituția României, **apreciem că nu este suficient motivată urgența și situația excepțională care să justifice această cale.**

Reamintim faptul că prin Decizia nr.65/1995 a Curții Constituționale s-a statuat că în aprecierea "cazului excepțional" trebuie

avute în vedere două elemente esențiale și cumulative: urgența reglementării unei situații care impune soluții imediate și, pe de altă parte, evitarea unei grave atingeri aduse interesului public.

Nevoia unei reglementări noi într-un domeniu, nu constituie prin ea însăși caz excepțional. Cu atât mai puțin în acest domeniu, în care în ultimii ani au fost elaborate mai multe variante de proiecte de legi.

Ținând seama și de importanța domeniului reglementat, considerăm că aceste dispoziții ar fi trebuit să facă obiectul unei legi adoptată cu procedurile specifice parlamentare.

Admițând că ar putea exista și alte motive sau conotații economice legate de termenele reformei în acest domeniu sau de derularea unor programe cu organisme financiare internaționale, Consiliul Legislativ avizează totuși favorabil proiectul, dar semnalăm că astfel de motive trebuie dezvoltate în Nota de fundamentare.

3. Deși scopul reglementării îl constituie adecvarea cadrului juridic de desfășurarea a activităților legate de cele două forme de energie, electrică și termică, din economia proiectului rezultă o tratare preponderentă a activităților legate de energia electrică și, numai în subsidiar, a celor legate de energia termică. Apreciem că textul ar fi trebuit structurat pe cele două domenii sau, eventual, prin precizarea diferențelor specifice de tratare a fiecărui domeniu.

4. De asemenea, se constată anumite necorelări cu cele două importante legi adoptate recent, respectiv Legea nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia și Legea nr.219/1998 privind regimul concesiunilor. Deși cele două legi încă nu au intrat în vigoare, apreciem că este necesară o mai atentă conexiune între dreptul comun care îl vor constitui cele două acte normative citate anterior și dreptul special aplicabil unui domeniu specific, cum este cel al energiei electrice și termice. Astfel, la art.12 din proiect se prevede că "sistemul național de transport al energiei electrice este proprietate publică a statului..." iar, la pct.14 din anexa la Legea nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, se prevede că "domeniul public al statului este alcătuit... din rețelele de transport al energiei electrice". Pentru o minimă corelare, sugerăm reformularea textului de la art.12 din proiect, astfel :

"Art.12 Rețelele de transport al energiei electrice fac parte din domeniul public al statului care constituie sistemul național de transport al energiei electrice și este alcătuit din linii ..." .

Referitor la necorelarea cu Legea nr.219/1998 privind regimul concesiunilor este de semnalat că proiectul abordează, la art.60, un regim specific de concesionare pentru acest domeniu fără, însă, a face trimiteri de rigoare la legea care constituie sediul materiei, situație ce poate crea confuzii la aplicare. Este cazul normei de la art.60 alin.(9), potrivit căreia "Durata de concesionare pentru instalațiile energetice se stabilește prin contractul încheiat de părți și poate fi prelungită prin acordul părților, în condițiile legii", or, Legea nr.219/1998 privind regimul concesiunilor stabilește, la art.30 alin.(1), că durata concesiunii "nu va putea depăși 49 de ani" iar, la alin.(3), se stabilește o modalitate specifică de prelungire a respectivei durate concesiunii. Analizând cele două prevederi ar rezulta că, în cazul legii energiei electrice și termice, s-ar admite și o durată mai mare de 49 de ani, prin excepție de la regulă, iar prelungirea ar urma să se facă în condițiile legii privind regimul concesiunilor. Pentru evitarea unor confuzii sugerăm reanalizarea normei respective.

5. Prevederile de la art.53 alin.(3) și (4) referitoare la stabilirea drepturilor de uz și de servitute asupra terenurilor proprietate privată sunt deosebit de confuze și, totodată, nu oferă suficientă protecție proprietarului de teren. Astfel, la alin.(3) ar trebui să se introducă și "indemnizația", ca mod de plată către persoana al cărei drept de proprietate este restrâns prin preluarea celor două dezmembrăminte iar, la alin.(4), ar trebui să se stabilească mai concis competența soluționării acestor litigii precum și căile de atac, deoarece formulările din proiect sunt eliptice.

II. Observații și propuneri de îmbunătățire la unele texte ale proiectului:

1. La art.5, la definiția zonei de protecție și siguranță, în final, pentru asigurarea unei terminologii unitare cu Legea nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, sintagma "bun public" propunem a se înlocui cu expresia "bun de uz sau interes public".

2. La art. 12, pentru o minimă corelare cu Legea nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, sugerăm reformularea textului, astfel :

"Art.12 Rețelele de transport al energiei electrice fac parte din domeniu public al statului care constituie sistemul național de transport al energiei electrice și este alcătuit din linii ...".

3. La art.13 alin.(2) lit.b), textul apare neclar, neputându-se face legătura logică între activitatea privind organizarea licitației și obligațiile de plată pentru distribuitori, brokeri, intermediari, astfel că sugerăm reanalizarea lui și redarea armoniei și coerenței necesare.

4. La art.15, având în vedere că terminologia ordonanței de urgență trebuie să fie constantă și uniformă pe întreg cuprinsul său, propunem ca în locul expresiei „operator de sistem“ să se scrie „utilizator“, definiție ce se regăsește în articolul 5. În ipoteza în care se are în vedere menținerea acestei formulări, sugerăm definirea termenului astfel încât să nu se creeze erori în interpretarea reglementării.

5. La art.35, pentru estetica și eleganța normei juridice, sugerăm înlocuirea sintagmei „agenții economici de producere, transport și distribuție“ prin sintagma „agenții economici care produc, transportă și distribuie“.

De asemenea, semnalăm lipsa acordului gramatical între substantivul „agenții“ și verbul „obligate“, corect fiind „obligati“.

6. La art.37 alin.(3), în care se stabilește că agentul economic care solicită încheierea unui contract de furnizare a energiei este îndreptățit să-și aleagă prin contract sistemul de tarificare, pentru un plus de claritate propunem ca în locul expresiei „dintre cele tehnic posibile“ să se invoce prevederile alin.(1) lit.b) prin reformularea textului astfel:

„... să-și aleagă prin contract unul din sistemele de tarificare prevăzute la alin.(1) lit.b).“

7. La art.44 alin.(1), în cuprinsul căruia sunt invocate două legi, respectiv Legea nr.50/1991 și nr.10/1995, precizăm că titulatura corectă a acestora este următoarea: „Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor“.

„Legea nr.10/1995 privind calitatea în construcții“. Se impune efectuarea corecturii în sensul menționat.

8. La art.45 alin.(6), conform căruia autoritatea competentă va emite instrucțiuni, apreciem că se impune completarea normei cu un termen înăuntrul căruia să se realizeze această obligație.

9. La art.45 alin.(8), este necesar ca titlul legii să fie scris imediat după numărul acesteia iar cuvântul „republicată“, care se regăsește în finalul normei, ar trebui suprimat.

10. La art.53, alin.(3) și (4) pentru motivele arătate în cadrul observațiilor generale la pct.4, sugerăm reanalizarea normelor.

11. La art.60 alin.(7), semnalăm existența unei inconsecvențe în sensul că în partea introductivă a alineatului se vorbește despre „criterii“, iar în cuprinsul alineatului despre „obligații“. De asemenea, la alin.(9), pentru corelare cu Legea nr.219 privind regimul concesiunilor, sugerăm reanalizarea normei.

12. La art.64 alin.(2), menționăm că în limbajul normativ nu se uzitează formulări de genul „de mai sus“, fiind suficientă numai invocarea alineatului (1).

La alin.(4), considerăm mai adecvată sensului real formularea „Titularul contractului de concesiune“ în loc de „Titularul“, cum s-a scris. În acest fel se menține terminologia folosită la art.61(1).

Observația este valabilă și pentru art.65 alin.(1).

13. La art.66 alin.(1), textul nu are caracter normativ ci, mai degrabă, enunțativ, astfel că locul lui ar fi mai potrivit la dispoziții generale.

14. La art.69 alin.(1), referirea la Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei, înființată ca „autoritate administrativă-autonomă“ este incorectă, în raport cu dispozițiile art.1 alin.(1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.29/1998, unde se prevede că respectiva autoritate este „instituție publică autonomă“.

În ceea ce privește alin.(2), precizăm că acesta este necorelat cu art.4 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.29/1998 potrivit căruia A.N.R.E. se organizează și funcționează pe baza regulamentului de organizare și funcționare.

15. La art.70, semnalăm o altă necorelare cu Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.29/1998 care se referă la competența președintelui Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei de a **emite hotărâri**, deși, conform art.9 alin.(4) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.29/1998, în exercitarea atribuțiilor sale, președintele **emite decizii**.

16. La art.70 lit.b), formularea „refuzul acesteia“ este eliptică, fiind preferabil să se scrie „refuzul eliberării autorizației“.

17. Pentru o mai bună sistematizare a materiei, sugerăm ca definirea termenilor de la art.74 să se realizeze la art.5.

18. La art.77, care reglementează răspunderea persoanelor ce încalcă prevederile ordonanței de urgență, precizăm că, pe de o parte cuvântul „legi“ urmează să fie înlocuit prin „ordonanței de urgență“ și, pe de altă parte formularea consacrată este următoarea: „...atrage

răspunderea administrativă, disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz.“

19. La art.79 alin.(1) lit.b), apreciem că redactarea normei sub forma „unor practici“ este prea generală, impunându-se circumscrierea la situațiile avute în vedere.

De asemenea, observăm că dispoziția de la lit.h) repetă pe cea de la lit.e), impunându-se suprimarea uneia dintre ele.

Referitor la textul de la lit.e), apreciem că prevederea este lipsită de logică juridică deoarece nu se înțelege cum nu respectă condițiile tehnice. Credem că textul ar trebui reformulat astfel încât să rezulte că este vorba de funcționarea acestor instalații la parametrii proiectați, conform documentelor tehnice normative.

20. Având în vedere faptul că exprimarea ideilor în textele actelor normative trebuie să se facă într-un limbaj ușor accesibil, evitându-se pe cât posibil termenii ce nu au largă întrebuințare, sugerăm înlocuirea expresie „ordinii de merit“ de la art.79 alin.(1) lit.n) printr-un echivalent mai uzitat.

La art.79 alin.(1) lit.t), semnalăm faptul că trimiterea la art.3 alin.(3) este eronată deoarece acest articol are numai două alineate.

În ceea ce privește teza finală a alin.(2), apreciem că ar trebui suprimată întrucât este de principiu că amenda se aplică persoanei care se face vinovată de săvârșirea contravenției, potrivit prevederilor Legii nr.32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Referitor la alin.(3) al art.79, propunem să se scrie „rata inflației“ în loc de „legea inflației“, „Guvernului“ cu literă mare și înlocuirea adjectivului „acestor“ printr-un text de trimitere la alin.(2).

21. Având în vedere că la art.34 se prevede că Oficiul pentru Protecția Consumatorilor are drept de control, considerăm că ar trebui inclus și la art.79 alin.(4) pentru a avea posibilitatea să aplice amenzi contravenționale.

22. La art.83, semnalăm faptul că indicarea legii privatizării nr.55/1998 este eronată, acest act normativ având alt obiect.

Menționăm că ar fi preferabilă formularea: „... în condițiile legii.“

23. Sub aspectul exigențelor de tehnică legislativă precizăm că actul normativ propus este conceput sub forma unor note marginale deși această formă de marcarea a textului nu este uzitată în cazul ordonanțelor de urgență, fiind specifică codurilor.

De asemenea, atunci când în cuprinsul unui text este invocat un alineat, cifra care evidențiază alineatul trebuie încadrată între paranteze, astfel cum este marcată în cadrul articolului.

Propunem, totodată, suprimarea abrevierilor din cuprinsul ordonanței de urgență, întrucât astfel de exprimări nu sunt specifice actelor normative.

PREȘEDINTE
Valer Dorneanu
Valer DORNEANU

București
Nr. *1058* 30 decembrie 98